No és més demòcrata qui més crida!

Opinió | 15-10-2012 | 13:14

El catalanisme polític s'està fregant les mans, per primera vegada en la història de Catalunya sembla que el nacionalisme ha sabut convèncer una gran majoria que la solució dels problemes passa inexorablement per trencar els llaços que ens uneixen a la resta d'Espanya. Aquest èxit que anticipen els independentistes és conseqüència de centrar el debat sobre la qüestió econòmica i no en la qüestió estrictament identitària, la qual cosa no només no és certa sinó que és un frau.

L'argument estrella dels independentistes és el basat en el dèficit fiscal, aquesta tesi passa per alt que són els individus els que tributen i no els territoris, a Catalunya per aquest concepte es recapta més senzillament perquè els catalans som més rics, com els madrilenys o els ciutadans de les Balears. El problema apareix quan es distribueix part d'aquests diners per a inversions als diferents territoris. Com a qualsevol país democràtic, és indubtable que la negociació és la que s'ha d'imposar per solucionar el legítim conflicte d'interessos, sortir-se d'aquest procés amb l'únic argument de sentir-se en el dret de ser mereixedor d'un tracte preferent és tractar d'esmenar la legalitat democràtica des dels sentiments, qualsevol persona mínimament llegida sabrà que això és una mica més propi d'èpoques preil·lustrades.

Hi ha un segon argument que sosté que la política econòmica espanyola ha perjudicat històricament els interessos de Catalunya. Aquest és un argument més fluix que l'anterior des d'un punt de vista racional, pensar que el català pel fet de ser-ho administraria millor els interessos econòmics del nou país, és passar per alt una història comuna d'èxits i fracassos i de projectes i interessos entrecreuats, a més d'obviar que el creixement de l'economia catalana es deu en gran part als fluxos d'intercanvi amb la resta d'Espanya. En aquest cas s'apel·la a la raça sense cap rubor.

Encara hi ha un tercer argument que 'infravalora' l'impacte negatiu en l'intercanvi comercial en cas de secessió unilateral. Actualment el superàvit comercial en relació amb el PIB amb la resta d'Espanya és molt major que el resultat del càlcul de dèficit fiscal més pessimista, per la qual cosa és senzill deduir que un previsible aixecament de frontera a Alcarràs impactaria en l'economia catalana de manera brutal.

Per a un nacionalista, l'esperit emprenedor i la capacitat de sobreposar-se a les injustícies del poble català serien atributs suficients per superar aquesta incomprensió dels espanyols, i és clar,

resultaria un mal menor el temps que es passaria a la intempèrie fora de la Unió Europea i de l'euro.Malgrat la crisi, Espanya segueix sent un dels països amb major renda per càpita del món, el període democràtic ha portat progrés i benestar per a tothom i recorrent aquest període de temps junts hem pogut superar tensions que han compromès el consens constitucional. L'any passat, l'índex que mesura el desenvolupament democràtic de tots els països del món (EIU), en funció de categories com el procés electoral i pluralisme, llibertats civils, funcionament del govern, participació política i cultura política, segueix mantenint Espanya en el grup de països amb democràcia plena per davant de França!

A Ciutadans ens presentarem a les eleccions amb l'aval d'una història comuna de superació i l'evidència que units a Espanya i a Europa és la millor recepta per progressar sense que ningú es quedi enrere. D'aquí al 25 de novembre serà fonamentalment Artur Mas el que haurà de fer un exercici d'honradesa i explicar a què vol jugar de debò, quines regles pretén fallir i què perdrem en el partit de la secessió, tot el que no sigui una explicació racional quedarà en el terreny de la religió. Senyor Mas, no es tracta de cridar més, es tracta de ser lleial a les regles de joc no només quan a un li són favorables sinó precisament quan li són adverses, aquesta és la prova del nou del demòcrata.

Javi González/ Ciutadans

Fuente: GN
Autor: Javi González